

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Grombíře a přísedících JUDr. [jméno] [příjmení] a DiS. [jméno] [příjmení],

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], t. č. bytem [adresa],

je vinen, že

dne [datum] v 19:32 hod., kdy cestoval jako spolujezdec na předním sedadle ve vozidle tov. zn. Škoda Octavia, [registrační značka], které řídila jeho matka [jméno] [příjmení], narozená v roce 1978, po komunikaci II. třídy [číslo] ve směru od [územní celek] na [územní celek], okres [okres], přičemž na přímém úseku silnice v 7,348 km při rychlosti cca 80 km/hod. nečekaně zasáhl jmenované do řízení, tak, že uchopil volant, pohnul s ním doleva směrem k okénku řidiče a poté prudce doprava a silou jej držel i přes odpor řidičky do doby, než vozidlo vyjelo vpravo mimo komunikaci a narazilo levou přední částí do vzrostlého listnatého stromu a pak se přetočilo na levý bok, jmenovaná řidička tak utrpěla zranění spočívající v tříštivé zlomenině diafýzy pravé loketní kosti s mírnou dislokací fragmentů, drobných kožních oděrkách na obličeji a na obou rukách, podkožním krevním výronu na levém kolenu, otoku a podkožním krevním výronu na horní části obou bérců, které jí výrazně omezovalo v obvyklém způsobu života do [datum] kdy byla nezbytná závažná ortéza pravé horní končetiny výrazně limitující možnost užívat dominantní pravou ruku k běžným životním úkonům včetně osobní hygieny, příjmu potravy, oblékání a dalších úkonů sebeobsluhy, následně přetrvávající omezení nebylo tak citelné, poškozená byla z místa letecky transportována do Fakultní nemocnice [část obce], kde jí byla provedena pro zlomeninu pravé loketní kosti provedena v celkové anestezii osteosyntéza nitrodřeňovým hřebem, pro pooperační průběh bez komplikací byla do domácího léčení propuštěna dnem

podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa obžalovaného],

podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [jméno] [příjmení] odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný se k jednání, pro které na něj byla podána obžaloba, nedoznal. Uvedl mj., že jel toho dne s matkou jejím vozem, seděl na místě spolujezdce, po cestě si pouštěl písničky z telefonu, přičemž mu najednou zapadl telefon za sedačku. Odpoutal se, aby se mohl k telefonu dostat, načež celé auto vyskočilo. Dál si pamatuje, že bylo auto na boku a musel vylézat dveřmi. K havárii došlo asi tím, že matka udělala chybu. Neví, proč si matka vymyslela, že jí strhnul volant, možná se jej chtěla zbavit. Nikomu neříkal, že matce schválně sáhnul do řízení. Pokud to někdo tvrdí (svědci [anonymizováno] či [příjmení]), tak je to proto, že jim to řekla matka.
3. Svědkyně [příjmení] mj. uvedla, že se toho dne s obžalovaným pohádala, jelikož se stěhoval z [obec] do [obec], resp. odvážela ho svým autem k babičce. Syn si pouštěl písničky z telefonu a najednou jí sáhnul do řízení. Sáhnul na volant a strhnul jej. Nic u toho neříkal, nezaregistrovala, že by mu předtím mobil upadl. Syn v té době užíval alkohol i marihuanu, neví ale, zda-li byl v době nehody pod vlivem těchto látek. Vztahy s ním měla v té době napjaté, k babičce jej stěhovala proto, že ho odmítla nadále financovat. Z těchto důvodů jí možná sáhnul do řízení. Syna se následně neptala, proč to udělal, tomuto tématu se vyhýbali.
4. Svědek [příjmení] mj. uvedl, že byl u předmětné nehody, resp. přijel k nehodě a viděl havarovanou Škodu Octavii na boku. Obžalovaný vylezl z auta, v autě byla ještě jeho zraněná matka. Snažil se jí pomoci, potom ještě přijela záchranka, hasiči a vrtulník. Obžalovaného vyzvedával ve vojenské nemocnici po jeho propuštění. Ptal se jej, co se stalo, jak došlo k nehodě, protože v místě nehody šlo o rovný úsek a jemu nebylo jasné, jak se to mohlo stát. Obžalovaný mu řekl, že strhnul volant a chtěl zabít sebe i mámu.
5. Podle znaleckého posudku z oboru doprava, specializace posuzování dopravních nehod ve spojení s vyšetřovacím pokusem, který byl v této věci proveden, muselo být řízení před dopravní nehodou strženo násilně. Pokud by řidička stáčela řízení v mikrospánku či se nevěnovala řízení, bylo by stáčení volantu pozvolné, vozidlo by se pohybovalo po podstatně větším poloměru. Výpověď řidičky [příjmení] je technicky přijatelná. Znalec [příjmení] [příjmení] v tomto posudku dále mj. uvedl, že rychlost vozidla v okamžiku prudkého vybočení byla cca 83 km/hod., přičemž řidička neměla možnost následnému střetu se stromem zabránit, strhnutí volantu bylo příliš rychlé a neočekávané. Pokud by ke stržení volantu nedošlo, nedošlo by ani k dopravní nehodě. Řidička nemohla nehodě zabránit ani intenzivním bržděním.
6. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. [příjmení] ve svém znaleckém posudku mj. popsal zranění, která utrpěla poškozená [příjmení] při dopravní nehodě i omezení, jimiž v důsledku těchto zranění byla postižena. (Viz. výrok rozsudku.) Znalec také uvedl, že omezení v běžném způsobu života přetrvávalo do [datum]. Znalec dále uvedl, že zranění, jež utrpěla poškozená (jakož i zranění obžalovaného), vznikla nesporně při uvedené dopravní nehodě, přičemž s ohledem na mechanismus vzniku této dopravní nehody hrozil poškozené reálně závažnější následek dosahující minimální tíže těžkého ublížení na zdraví, ke kterému nedošlo jenom pouhou shodou okolností.
7. Ve znaleckém psychiatricko – psychologickém posudku znalkyně [příjmení] [příjmení] a Mgr. [příjmení] mj. uvedly, že obžalovaný netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu ani duševní poruchou. Anamnesticky trpěl reaktivními úzkostně depresivními příznaky a syndromem

tr. zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, resp. obžalovaného uznal vinnými těmito trestnými činy.

12. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestných činů, jichž se obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost tr. činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

13. Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud přihlídnout k dosavadní trestní bezúhonnosti obžalovaného, přitěžuje mu naopak to, že se dopustil více trestných činů. Jelikož se obžalovaný stávající trestné činnosti dopustil předtím, než byl vyhlášen rozsudek za jeho předcházející trestnou činnost (rozsudek Okresního soudu v Berouně sp. zn. 8T 60/2020 ze dne 13. 8. 2020, kterým byl obžalovaný za přečiny vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou v délce 2 let a 6 měsíců za současného vyslovení dohledu), ukládal soud obžalovanému souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za celou sbíhající se trestnou činnost za současného zrušení výroku o trestu u předcházejícího rozhodnutí.

14. S ohledem na spáchání více závažných trestných činů, jakož i s ohledem na to, že v případě zaviněné dopravní nehody hrozil poškozené i fatální následek, zvažoval soud i uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Nakonec se ale rozhodl dát obžalovanému šanci v podobě nejpřísnějšího možného podmíněného trestu odnětí svobody v trvání 3 let se zkušební dobou v délce 5 let za současného vyslovení dohledu, neboť má za to, že tento podmíněný trest odnětí svobody s dohledem v kombinaci s přiměřenými omezeními a povinnostmi, které mu byly současně uloženy, bude dostatečnou zárukou, aby se obžalovaný podobného či jiného deliktního jednání již v budoucnu nedopustil, a to nejen po zkušební dobu.

15. Soud rozhodoval také o nárocích poškozených na náhradu škody a nemajetkové újmy.

Soud přiznal nárok na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, a to v uplatněné částce 42 476 Kč, což představuje částku vynaloženou na léčení poškozené [příjmení], kterou tato pojišťovna hradila, přičemž svůj nárok řádně doložila.

Soud přiznal nárok na náhradu škody poškozené [příjmení] ve výši 200 000 Kč za poškozený automobil. Poškozená se připojila k trestnímu řízení s částkou 400 000 Kč, soud ale musel vycházet z odborného vyjádření ke způsobené škodě, ve kterém je uvedena částka práva 200 000 Kč, resp. k nepřiznané části nároku by musel provádět další dokazování, které by trestní řízení podstatně protáhlo. Proto soud odkázal poškozenou se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Soud přiznal poškozené [příjmení] nárok na náhradu nemajetkové újmy v celkové částce 87 671,25 Kč. Tato částka představuje bolestné ve výši 57 671,25 Kč za 169 bodů bolestného, resp. částku 30 000 Kč za psychickou újmu. Soud považuje částku 30 000 Kč za přiměřenou psychickým útrapám, jimiž byla poškozená vystavena, přičemž tyto útrapy nepochybně zvýrazňuje skutečnost, že obžalovaný je jejím synem, na kterém jí stále záleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání